

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilman

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

7. Quomodo Macarius in Ægypto, ad hæresin Eunomij refutandam,
defunctum à morte excitat Eunomiano quodam hæretico, qui idem se
sacturum iactauerat, fugam arripiente.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

CRAR.
n lachrymī
Ceterum de
dis cenoct
inguinis ple
firmareple
iae quoddam
Bullinger, ve
patre calcelli
a illius ipsos
n manna de
ud tamen in
x fide digna
e Sathanas in
nulato que
sationi de
od ante nego
i ab illis sel
a cum anima
ia. Evidet
ec apud Huc
ignotus in
cubiculum
illino iore
Sceptrum vi
orum my
t, vt adiquid
amplius co
deinuocu
sificentiam
olo.
Capit.

LIBER VII.

723

tefamus Collation. 15. cap. 3. & Niceph. Callist. lib.
9 cap. 14. histor. Ecclesiast. Macarius in A Egypto
iheresin Eunomij refutandam, defunctionem mor
texicat, Eunomiano quodam hæretico, qui idem
fæstum iactauerat. fugam arripiente.

CAP. VII.

Vm hereticus quidam, qui Eunomij per
fidiam sectabatur, sinceritatem Catholi
cæsi arte dialectica subuertere conaretur,
magnamque iam hominum multitudinē de
spicit, rogatus à Catholicis viris, qui ruina
subuersio[n]is grauissimè mouebantur,
Macarius, vt simplicitatem totius A Egypti
infidelitatis naufragio liberaret, aduenit.
Quem cum hæreticus, arte dialectica fuisse
vires, & Aristotelicis ignorantem spi
cias velle abducere, B. Macarius Apostolica
multiloquium eius breuitate concludens,
Non est, inquit, in verbo regnum Dei, sed in
vite. Eamus igitur ad sepulchra, & nomen
Domini super mortuum, qui primus inuen
tu fuerit inuocemus, ac sicut scriptum est,
Abendamus ex operibus fidem nostram, vt
manifestissimè restæ fidei documenta eius te
timonio declarentur, & perspicuam verita
tem non inani disputatione verborum, sed
virtute signorum, & illo quod nō potest falli
iudicio comprobemus. Quo audito, hæreti
cus coram circumstanti plebe pudore constri
nitus

H h ctus

724 COLLATION. SACRARIUS, cùm ad præsens præbere se conditionem propositæ simulasset assensum, seque affutrum in crastinum promisisset, postero die expectantibus vniuersis, qui studiosus ad conditum locum, spectaculi huius cupiditate, confluxerant, exterritus de conscientia in infidelitatis aufugit, ac protinus ab vniuersitate Aegypto transmigravit. Quem cùm B. Macarius usque ad horam nonam cum populis parolatus pro sua conscientia declinare voluerat, assumes plebem, quæ ab illo fuerat depauperata, ad condita sepulchra perexit. Hunc autem Aegyptiis morem Nili fluminis invexit alueus, vt quoniam vniuersa illius latitudine terræ instar immensi pelagi, non parvus angitur, ita vt nulla tunc cuiquam humandæ copia humani corporis tribuatur: nisi post transvectionem decursam corpora mortuum pigmentis condita redolentibus in editioribus cellis recondantur. Nam madens arcet officium. Si qua enim cadavera defolligatur antiquissimo cuomere, ad superficiem suam inundationum nimietate compellitur. Cum igitur adstitisse, ait: O homo, si venissem hæreticus ille, filius perditionis, & adstante ipso nomen Christi Dei me inuocans excommunicationem, virum ne coram his, qui penè eius fuerant

R.A.R.
conditioni
que assuru-
ero die ex-
sus ad con-
cupideat,
etiam in infi-
niueſia AE-
B. Macarius
opulis naz-
inaffe vidi
uerat depa-
rexit. Hanc
minis ince-
illius hum-
on paruo an-
tatione conte-
m humandi
r: nū poff
ora momo-
ribus in ed-
mādem c-
m, humandi
uera defolia
em suam in-
it. Cum i-
i B. Macarius
huc mecum
& adstante
ocans excla-
ui penē eius
fuerat

LIBER VII. 723

luerant fraude subuersi, surrecturus fuisset, e-
dicto. Tum ille consurgens annuentis voce
respondit. Quem interrogans Abbas Macari-
us quidnam fuisset aliquando cum frueretur
in vita, vel qua hominum fuisset ætate, aut
nomen Christi tunc temporis cognouisset?
se sub antiquissimis regibus vixisse respon-
s. Christique nomen afferuit illis se nec au-
ille temporibus. Cui rursus Abbas Macari-
us, Dormi, inquit, in pace cum cæteris in tuo
indine, à Christo in fine temporum suscitan-
tus. Hæc igitur eius virtus & gratia quantum
ipso fuit, semper fortasse latuisset, nisi cum
acceditas totius prouincię periclitantis, & er-
uatur. CHRISTVM plena deuotio amórumque
interius, istud exercere miraculum compulit.
Quod vtique vt ab eo fieret, non ostenta-
tio gloriae, sed charitas Christi, & totius plebis
mosis utilitas, vt beatum quoque Heliam
Regum lectio manifestat, qui ignem
de celo super hostias impositas, purè idcirco
descendere postulauit, vt periclitantem Pseu-
doprophetarum præstigijs fidem totius po-
puli liberaret.

Amphilochius in vita D. Basiliij Magni. (De hoc Am-
philochio vide Niceph. Callist. lib. II. cap. 20.) que-
batur in Laurent, Surio Calend. Ianuarij. Quog-
modo Valentis Imper. Arianii filium infirmum Ba-
silium curauerit, Arianis verò postea enndē curare
volentibus, idem mortuus sit.

H 2 CAP.